

ΟΜΙΛΙΑ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΣΤΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΥΠΟΥ ΕΣΗΕΑ-ΓΣΕΕ

Αγαπητές κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

που καλύπτετε τη συνέντευξη Τύπου της **ΓΣΕΕ** και της **ΕΣΗΕΑ**, -κι αυτό δεν είναι συμπτωματικό, γιατί εδώ μιλάμε για την ευθύνη των εργαζομένων σε κρίσιμα προβλήματα της κοινωνίας-.

Δεν σας καλέσαμε σήμερα εδώ για κάποια τρέχουσα ενημέρωση. Δίνουμε αυτή τη συνέντευξη έχοντας πλήρη και καθαρή τη συναίσθηση μιας εξαιρετικά κρίσιμης κατάστασης στον τομέα της Ενημέρωσης, στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.

Αναφέρομαι σε μια κρίση που έχει δύο αλληλένδετες πλευρές, δύο όψεις προβλημάτων που είναι αδύνατον να αντιμετωπισθούν χωριστά. Αναφέρομαι στην ποιότητα της Ενημέρωσης του ελληνικού λαού και στην προοπτική του δημοσιογραφικού κλάδου και όλων των ειδικοτήτων εργαζομένων στα Μέσα Ενημέρωσης. Χωρίς καμία διάθεση υπερβολής, θέλω να τονίσω ότι δεν υπάρχει σε αυτά τα ζητήματα πρώτο και δεύτερο. Όποια τύχη επιφυλάξουμε στο ένα, αυτή θα συμπαρασύρει και το άλλο.

Είναι μια ώρα αποφασιστικής σημασίας και είμαι εξουσιοδοτημένος, από το Δ.Σ. της **ΕΣΗΕΑ** και το Μεικτό Συμβούλιο της Ένωσης στο οποίο μετέχουν οι εκπρόσωποι των εργαζομένων στα διάφορα έντυπα, να δηλώσω ότι αυτή την “ώρα μηδέν” για την Ενημέρωση και για όλους μας, η **ΕΣΗΕΑ** θα σταθεί στο ύψος των περιστάσεων.

Είμαστε δημοσιογράφοι, είμαστε εκείνοι που βάζουν το μυαλό και τις όποιες δεξιότητες και ταλέντα διαθέτουν, για να παραχθεί ένα αποτέλεσμα που δεν είναι ένα οποιοδήποτε προϊόν. Είναι είδηση, πληροφορία, ανάλυση, Ενημέρωση μιας κοινωνίας, ενός συνόλου πολιτών, ενός λαού. Και ξέρουμε όλοι σε ποιο σημείο μη ανεκτό έχουμε φτάσει. Όχι απλά δεν μπορούμε να μιλάμε για

ουσιαστική Ενημέρωση, αλλά είμαστε μάρτυρες της γενικευμένης εμπορευματοποίησης και του ευτελισμού της Ενημέρωσης. Ίσως ορισμένες εκφράσεις να είναι δυσάρεστες, αλλά βρίσκονται στα χείλη ολοένα και περισσότερων, και αντικατοπτρίζουν την σημερινή πραγματικότητα.

Είναι αλήθεια: Ο χώρος της Ενημέρωσης έχει γεμίσει από απορρίμματα, από “σκουπίδια”, από ορισμένους αντιμετωπίζεται σαν χωματερή όπου καταθέτουν με τη μορφή της Ενημέρωσης τις όποιες σκοπιμότητές τους. Τα ηλεκτρονικά μέσα Ενημέρωσης, κυρίως τα τηλεοπτικά, είναι πρωταγωνιστές σ’ αυτόν τον κατήφορο. Η παραπληροφόρηση, η μετατροπή του ασήμαντου σε μέγα θέμα και είδηση, η κυριαρχία ενός υπο-πολιτισμού με ριάλιτι και λοιπά σόου που εκχυδαίζουν τις ανθρώπινες ανάγκες, την ανθρώπινη τραγωδία – όλα αυτά και πολλά άλλα, έχουν δικαιώσει τον Ουμπέρτο Έκο που εκτιμούσε εδώ και χρόνια ότι σήμερα δεν χρειάζονται δικτατορίες, τον έλεγχο του μυαλού και των συνειδήσεων της πλειονότητας τον ασκούν καλύτερα οι κυρίαρχοι ελέγχοντας τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.

Όταν η Τηλεόραση μετατρέπεται σε συλλογικό δικτάτορα των πολλών, τα πάντα είναι δυνατόν να συμβούν. Αλλά δεν ρίχνω το ανάθεμα στα ηλεκτρονικά μέσα, στις νέες τεχνολογίες του διαδικτύου και των πόρταλς, γιατί και ο χώρος του ημερήσιου και περιοδικού Τύπου βρίθει από ανάλογα παραδείγματα. Αυτό δείχνει ότι το πρόβλημα είναι βαθύτερο, είναι συνολικότερο. Κι αυτό δεν μπορεί να συνεχιστεί, γιατί τα απορρίμματα στο τέλος θα μας πνίξουν όλους.

Γι’ αυτή τη θλιβερή εικόνα, έχουν τις δικές τους ευθύνες και οι δημοσιογράφοι. Δεν πρόκειται να τις αρνηθούμε, αν και είναι ευθύνες διαφορετικής ποιότητας και βαθμού για τον καθένα. Άλλη η ευθύνη του απλού δημοσιογράφου που μέσα σε αντίξοοες συνθήκες, συχνά σε συνθήκες νέας φτώχειας, μπορεί και να μην αντισταθεί και να γίνει το μέσο για τη διεκπεραίωση θεμάτων που τραυματίζουν τελικά την αξιοπιστία του επαγγέλματος και του ίδιου του δημοσιογράφου. Άλλη η ευθύνη των επώνυμων, των στελεχών, όσων συμμετέχουν σε κέντρα όπου λαμβάνονται

αποφάσεις. Καλώς ή κακώς, όμως, δεν είναι οι δημοσιογράφοι στην πλειονότητά τους, εκείνοι που διαμορφώνουν την πολιτική των Μέσων Ενημέρωσης, δεν διαμορφώνουν οι δημοσιογράφοι, ούτε οι υπόλοιποι εργαζόμενοι στον Τύπο και τα Ραδιοτηλεοπτικά Μέσα, το πεδίο στο οποίο κινούνται τα Μέσα Ενημέρωσης. Είτε πρόκειται για τα Μέσα σαν επιχειρήσεις βιώσιμες στο χώρο, είτε πρόκειται για τις κατευθύνσεις τους, τα προγράμματά τους.

Θέλουμε, λοιπόν, να ρωτήσουμε από το βήμα αυτής της Συνέντευξης, πού βρίσκεται η πολιτεία, τι λέει για όλα αυτά η κυβέρνηση, τι λέει ο πρωθυπουργός της χώρας γι' αυτό το μείζον θέμα.

Γιατί, ας μην έχουμε αυταπάτες, όταν μιλάμε για τέτοια προβλήματα στην Ενημέρωση, μιλάμε για ένα καίριο θέμα της πολιτικής συγκυρίας. Τα ίδια ερωτήματα υπάρχουν και για την αξιωματική αντιπολίτευση, για τον αρχηγό της. Απέναντι στα ίδια ερωτήματα οφείλουν να σταθούν και να απαντήσουν το σύνολο των πολιτικών κομμάτων, το σύνολο των βουλευτών του ελληνικού λαού. Με νομοθετήματα της Βουλής και αποφάσεις όλων των κυβερνήσεων στη μεταπολίτευση, και της σημερινής, τέθηκε το πλαίσιο για τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, για κρίσιμα ζητήματα, όπως η χωρίς όρια επέκταση εντύπων και ηλεκτρονικών μέσων ενημέρωσης – αυτό το φοβερό ξεχείλωμα του χώρου της Ενημέρωσης, χωρίς καμία πρόβλεψη αν το αντέχει ή όχι η ελληνική αγορά, κι ακόμη ο βασικός μέτοχος, οι αδειοδοτήσεις, οι αστικές αποζημιώσεις κ.ά..

Έχουν ειπωθεί πολλά από πολλούς για το τέλος γενικά της μεταπολίτευσης. Είναι βέβαιο ότι το τέλος της μεταπολίτευσης για το χώρο της Ενημέρωσης έχει σημαίνει οριστικά και αμετάκλητα. Και στη νέα εποχή που έχει αρχίσει, οι εργαζόμενοι στα Μέσα Ενημέρωσης θέλουν, και θα το διεκδικήσουν αυτό ανυποχώρητα, να μπουκώσουν με νέους όρους.

Αυτή τη στιγμή που μιλάμε, αυτό μεταφράζεται σε ένα δυνατό ΟΧΙ στη συρρίκνωση του κλάδου, όχι στις απολύσεις που τείνουν να εξελιχθούν σε κύμα που σαρώνει αδιακρίτως τον δημοσιογράφο,

τον υπάλληλο, τον τυπογράφο, τον κλητήρα και όποιο άλλο μέλος του προσωπικού των Μέσων.

ΔΕΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΑΝΕΧΘΟΥΜΕ ΤΗ ΜΕΙΩΣΗ ΤΩΝ ΘΕΣΕΩΝ ΕΡΓΑΣΙΑΣ, δεν θα επιτρέψουμε να συνεχιστούν οι απολύσεις, θα διεκδικήσουμε την επαναπρόσληψη των απολυμένων, όλοι μαζί, όλες οι Ενώσεις, όλα τα σωματεία του χώρου. Και επιπλέον, κι αυτό συνδέεται όπως καταλαβαίνουμε όλοι και με το θέμα των απολύσεων, δεν θα ανεχτούμε την απαξίωση της δουλειάς μας, την εντατικοποίηση, την υπονόμευση στην πράξη των συλλογικών μας συμβάσεων, ώστε αυτό που μεθοδεύουν στην πράξη, να γίνει και το γράμμα διατάξεων που θα μας επιβληθούν.

Θα σταθώ πιο αναλυτικά σε ορισμένα από αυτά τα ζητήματα, κάνοντας αρχή από το καυτό θέμα των απολύσεων. Απολύσεις που παίρνουν τη μορφή χιονοστιβάδας σε έναν κλάδο όπου οι επιχειρήσεις τα τελευταία χρόνια είχαν μεγάλο κύκλο εργασιών, μεγάλη κερδοφορία, ίσως μια από τις μεγαλύτερες σε σύγκριση με άλλους. Υπάρχει καταγραμμένη και επιδοτούμενη ανεργία αυτή την ώρα στο δημοσιογραφικό χώρο της τάξης του 8%: μιλάμε για 72 δημοσιογράφους που καλύπτονται από το **ΤΣΠΕΑΘ**, που απολύθηκαν μέσα στο 2001.

Υπολογίζουμε βέβαια ότι με τα Δελτία Παροχής Υπηρεσιών, με απολύσεις δηλαδή που δεν καταγράφονται σαν τέτοιες, και ακόμη περισσότερο με τη νέα μηχανή των “οικειοθελών” αποχωρήσεων ή παραιτήσεων, που όλοι ξέρουμε με ποιες πιέσεις γίνονται, οι παντός είδους εργαζόμενοι που απολύθηκαν έχουν φτάσει τους 250 μέσα σε ένα χρόνο.

Και υπάρχει ένα στοιχείο που λέει ότι χωρίς να εξαιρούνται διάφορα μαγαζιά, όπως **Καθημερινή**, **Νίκη** κ.ά., η πλειονότητα των απολυμένων είναι από έντυπα του **Δημοσιογραφικού Οργανισμού Λαμπράκη**. Μιλάμε για έναν αριθμό 180 εργαζόμενων με σύμβαση αορίστου χρόνου που απολύθηκαν από τον **ΔΟΛ**. Για μια εξέλιξη που ίσως να συνεχιζόταν στα βουβά αν οι συνάδελφοι του **Οικονομικού Ταχυδρόμου** δεν έφερναν στο φως τις απολύσεις που επρόκειτο να γίνουν εκεί.

Επρόκειτο να γίνουν 6 απολύσεις, και μετά από την πίεση της

συνέλευσης των ίδιων των εργαζόμενων και των ενεργειών της **ΕΣΠΤ** και της **ΕΣΗΕΑ** ανακάλεσαν κάποιες, υποσχέθηκαν ότι θα αναστείλουν τις υπόλοιπες, τελικά τις επανέφεραν, και σήμερα μιλάμε για 5 απολυμένους δημοσιογράφους και 2 κλητήρες στον **Οικονομικό Ταχυδρόμο**.

Δεν χρειάζονται πολλές αναλύσεις για να συμπεράνουμε τι συνέπειες απορρύθμισης θα έχει για το σύνολο του Τύπου το φαινόμενο **ΔΟΛ**. Είναι βέβαιο, με μαθηματική ακρίβεια, με βάση τους νόμους της αγοράς και του ανταγωνισμού των μεγάλων εκδοτικών επιχειρήσεων, ότι ανάλογα φαινόμενα θα εκδηλωθούν σε λίγο σε όλες τις μεγάλες επιχειρήσεις Τύπου, στον **Πήγασο** του **Μπόμπολα**, στο συγκρότημα **Τεγόπουλου**.

Έχουν ήδη απολύθει 90 εργαζόμενοι από τον **Flash.gr**, ενώ δεν πάει πίσω ο **Alpha** που γιόρτασε προ ημερών τις επιτυχίες του παρουσία όλου σχεδόν του πολιτικού κόσμου. Χωρίς όμως να αναφερθεί στις εσωτερικές του αναδιαρθρώσεις που θα απειλήσουν θέσεις εργασίας, ή τους 60 και πλέον εργαζόμενους στη Θεσσαλονίκη που έμειναν ξεκρέμαστοι επειδή δεν θα προχωρήσει ο **Cosmos**.

Κι αυτή είναι μόνο μια περιληπτική εικόνα του τι συμβαίνει, θα μπορούσα να μιλάω επί ώρες.

Η **ΕΣΗΕΑ** έχει καταγράψει τις απολύσεις δημοσιογράφων του τελευταίου χρόνου σε κάθε Μέσο. Αν προσθέσετε εδώ τα στοιχεία και των άλλων Ενώσεων, θα δείτε ότι είμαστε μπροστά σε μια κατάσταση που τείνει να γίνει ανεξέλεγκτη.

Θα αφήσουμε να μας συμπαρασύρει αυτό το ντόμινο, ή θα αντιδράσουμε τώρα; Εμείς, λέμε, αντίδραση τώρα, δράση τώρα, και καλούμε γι' αυτό την Τρίτη 18 Δεκεμβρίου, Συγκέντρωση όλων των εργαζομένων του **ΔΟΛ** στα γραφεία της Ένωσης και δίωρη στάση για να διευκολυνθούν οι συνάδελφοι και να πραγματοποιηθεί η συγκέντρωση. Συγκέντρωση για να συζητήσουμε τα συγκεκριμένα προβλήματα, για να χαράξουμε από κοινού την παραπέρα πορεία μας. Και θα κάνουμε το ίδιο σε όποιο άλλο μαγαζί εμφανίζονται τέτοια ζητήματα, θα δώσουμε συνέχεια και κλιμάκωση στις αντιδράσεις μας. Ξέρουμε ότι θα είναι μια διαδικασία επίπονη,

όπου θα απαιτηθεί ο μέγιστος βαθμός ετοιμότητας, ενότητας και αλληλεγγύης.

Γιατί οι απολύσεις θα συνοδευτούν, ήδη συνοδεύονται, από προσπάθειες καταστρατήγησης των συλλογικών μας συμβάσεων, από πιέσεις μπροστά στην καταγγελία των συμβάσεων και την υπογραφή των νέων για το 2002, για να περιστείλουμε τις διεκδικήσεις μας και τα αιτήματά μας. Μιλώ πολύ συγκεκριμένα, π.χ. για το φαινόμενο που εμφανίστηκε σε αρκετά μαγαζιά της καταπάτησης της 5νθήμερης εργασίας.

Ο **ΔΟΛ** έχει και εδώ τα πρωτεία. Η ανατροπή της λογικής του πενθήμερου ανατρέπει και το ωράριο, καταργούνται οι υπερωρίες, αυτό θα φέρει μείωση και του εισοδήματος, θα έχει σαν αποτέλεσμα την αναπόφευκτη αλλαγή όλου του πλέγματος των εργασιακών σχέσεων. Κι αυτό σημαίνει με απλά λόγια ότι οι ιδιοκτήτες των επιχειρήσεων Ενημέρωσης θέλουν να μετακυλήσουν το κόστος της εξυγίανσης ή αναδιάρθρωσης των επιχειρήσεων πάνω στους εργαζόμενους, στο εισόδημά τους. Θέλουν, με αυτόν τον συνδυασμό απολύσεων και καταστρατήγησης κατακτημένων δικαιωμάτων μας, να δημιουργήσουν ένα τέτοιο ασφυκτικό κλίμα όπου κάθε περαιτέρω διεκδίκηση να φαντάζει εξωπραγματική. Για να αρνηθούν πραγματικές αυξήσεις στο εισόδημα, ή τη διεκδίκηση καταβολής π.χ. πνευματικών δικαιωμάτων στους εργαζόμενους ανεξάρτητα αν εργάζονται με συμβάσεις αορίστου χρόνου ή δελτία παροχής υπηρεσιών.

Όλα στο βωμό της εξυγίανσης και με ορίζοντα ακαθόριστο.

Γιατί κανείς δεν δεσμεύεται και δεν μπορεί να δεσμευτεί, ότι πρόκειται για μια συγκυρία με ημερομηνία λήξεως.

Το πρόβλημα που υποτίθεται ότι θα αντιμετωπίσουν έτσι, δεν ξεκινάει άλλωστε από εμάς, δεν είναι το κόστος της εργασίας εκείνο που προκαλεί πονοκεφάλους στους ιδιοκτήτες. Είναι το επίπεδο των εντύπων τους, ο εσωτερικός ανταγωνισμός τους, η συρρίκνωση της κυκλοφορίας και η μείωση των αναγνωστών, η μείωση των διαφημιστικών πακέτων που εξασφαλίζει ή δεν εξασφαλίζει καθένας τους.

Είναι επιπλέον οι “αμαρτίες” του πρόσφατου παρελθόντος, η

ανέξελεγκτη γιγάντωση των επιχειρήσεων, η κατασπατάληση πόρων, τα παιχνίδια στο Χρηματιστήριο.

Είναι όλα όσα έγιναν με την ανοχή ουσιαστικά των κυβέρνησεων και των αρμόδιων υπουργείων, που όχι μόνο δεν φρόντισαν να βάλουν φραγμό στην ασυδοσία αλλά παίρνουν μέτρα για τη διευκόλυνσή της, για τη φοροαπαλλαγή της.

Είναι όλα όσα οφείλονται στη διαπλοκή των επιχειρήσεων του Τύπου και γενικά των Μέσων Ενημέρωσης με την οικονομική και πολιτική εξουσία. Γιατί οι επιχειρήσεις κατέληξαν να χρησιμοποιούν την Ενημέρωση για να εξυπηρετήσουν γενικότερα επιχειρηματικά σχέδιά τους. Τη χρησιμοποιούν για να ασκούν πιέσεις.

Είναι ένας φαύλος κύκλος, που δεν είμαστε διατεθειμένοι να αφήσουμε να μας συμπαρασύρει. Άλλωστε, οι αναλύσεις των επίσημων στοιχείων που δίνουν τα συγκροτήματα στη δημοσιότητα με τους ισολογισμούς τους, δείχνουν ότι δεν είναι οι εργαζόμενοι, δεν είναι η μισθοδοσία η αιτία της κρίσης.

Στην περίπτωση του **ΔΟΛ**, ανάλυση που έγινε κατά παραγγελία της **ΕΤΗΠΤΑ**, δεν δείχνει καθολικά οικονομικά προβλήματα, αλλά μια συγκυριακή ζημιά που υπερκαλύπτεται από τα προ φόρων κέρδη. Ποιος λέει τελικά την αλήθεια και ποιος όχι; Αν τα επίσημα στοιχεία του **ΔΟΛ** δεν ανταποκρίνονται στην πραγματική κατάσταση του συγκροτήματος υπάρχουν θεσμοί για να το ελέγξουν αυτό, δεν είμαστε εμείς οι υπεύθυνοι ούτε οι αρμόδιοι. Ας το κάνουν.

Αλλά τα πράγματα δεν είναι καλύτερα στην **ΕΡΤ** με τους δημοσιογράφους πολλών ταχυτήτων, με δημοσιογράφους που εργάζονται ακόμη και 20 χρόνια με Δελτία Παροχής Υπηρεσιών. Με μια σύμβαση που η λογική της πρέπει να ανατραπεί εκ βάθρων. Για να μην μπει και η δημόσια Ραδιοτηλεόραση στον χορό της κρίσης.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να κάνω μια παρατήρηση. Ο υπουργός Τύπου μίλησε για αυτορρύθμιση των προβλημάτων της Ενημέρωσης. Για ποια αυτορρύθμιση μπορούμε να μιλάμε σε τέτοιες συνθήκες; Θα αφήσουμε τη λογική της αγοράς να λύσει τα θέματα της Ενημέρωσης; Δεν έχουμε καμία διάθεση να μπούμε σε συζητήσεις

για θέματα ιδεολογικά, μπαίνουμε όμως στη συζήτηση για τα ζητήματα της ζωής μας, Και κανείς δεν μπορεί να μας πει ότι δεν έχουμε αυτό το δικαίωμα. Είναι τέτοια τα προβλήματα που καμιά αυτορρύθμιση δεν πρόκειται να λύσει τίποτε. Εκτός και αν εννοούν ότι εμείς, οι εργαζόμενοι στα Μέσα Ενημέρωσης, πρέπει να γίνουμε μέρος της κρίσης, ότι θα μεταφέρουν την κρίση σε μας.

Δεν πρόκειται να το αποδεχτούμε αυτό. Θέλουμε και μπορούμε να δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις για να διεκδικήσουμε θεσμικές παρεμβάσεις, για να αντιστραφεί το αρνητικό κλίμα στην Ενημέρωση συνολικά, για να διεκδικήσουμε Συλλογικές Συμβάσεις που θα καταγράψουν μια πλήρη αναδιαμόρφωση του τοπίου της εργασίας στα Μέσα Ενημέρωσης. Συλλογικές Συμβάσεις που θα αντιστοιχούν σε επίπεδα ζωής και εργασίας με αξιοπρέπεια για όλους, που θα εξασφαλίζουν ότι ο δημοσιογράφος θα είναι υπηρέτης της Ενημέρωσης των πολιτών αυτής της χώρας και κανενός άλλου. Γιατί υποβαθμισμένος δημοσιογράφος σημαίνει υποβαθμισμένη Ενημέρωση.

“Γιατί δεν υπάρχει Ενημέρωση όταν ο δημοσιογράφος εργάζεται σε συνθήκες διαφθοράς, φτώχειας και φόβου”, όπως λέει και το σύνθημα της **Διεθνούς Ομοσπονδίας Δημοσιογράφων**, της οποίας η **ΕΣΗΕΑ** είναι μέλος. Και η εμπειρία από άλλες Ενώσεις-μέλη της **ΔΟΔ** δείχνει ότι όλα αυτά είναι εφικτά. Έχουμε πολύ πρόσφατο το παράδειγμα της **Ένωσης Δημοσιογράφων Σουηδίας**, που είχε πολύ σημαντικές κατακτήσεις. Με αυξήσεις 8,5% και κατοχύρωση πνευματικών δικαιωμάτων για τους φρηλάνς δημοσιογράφους. Αλλά και οι συνάδελφοί μας στη Γαλλία κινητοποιούνται με σύνθημα “Ούτε μια απόλυση από επιχείρηση που έχει έστω και ένα φράγκο κέρδος”.

Το σύνθημα της **ΕΣΗΕΑ**, “Δράση Τώρα”, αυτό το πνεύμα αντανακλά του αγώνα για τη νίκη. Και κάτι περισσότερο. Δεν εννοούμε μια δράση μόνο των δημοσιογράφων, ούτε απλά έστω όλων των εργαζόμενων στα Μέσα Ενημέρωσης. Εννοούμε, και αυτή την πρόσκληση κάνουμε προς πάσα κατεύθυνση σήμερα, ότι όποιοι κατανοούν την κρισιμότητα της κατάστασης πρέπει να

ενεργοποιηθούν τώρα, πριν είναι πολύ αργά πια. Αυτό αφορά τους συναδέλφους που είναι διευθυντικά στελέχη στα διάφορα συγκροτήματα, τους καλούμε να κινηθούν στη λογική της Ένωσης, να βρεθούν στην πλευρά της Ένωσης, να βρούμε μαζί λύσεις που θα επιβάλουμε στους ιδιοκτήτες.

Η πρόσκλησή μας αφορά την κυβέρνηση, τα κόμματα, τους Ευρωβουλευτές στους οποίους κάνουμε την πρόταση να συνδιοργανώσουμε κοινή εκδήλωση με θέμα την κρίση στα ΜΜΕ. Η πρόσκλησή μας αφορά κάθε αρμόδιο θεσμό, όπως το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης. Απευθύνεται σε όλο τον πνευματικό κόσμο της χώρας, στην πανεπιστημιακή κοινότητα, στους σημερινούς σπουδαστές και φοιτητές των ιδιωτικών σχολών δημοσιογραφίας και των Πανεπιστημιακών τμημάτων ΜΜΕ και Επικοινωνίας – που πρέπει να αναρωτηθούν σε ποιο μέλλον της Ενημέρωσης έχουν την ευγενική φιλοδοξία να εργαστούν και να διαπρέψουν.

Αυτό το μέλλον είναι που πρέπει να φροντίσουμε στο παρόν. Γι' αυτό το μέλλον εκφράζουμε την αγωνία μας σήμερα. Επιμένουμε και θα συνεχίσουμε να επιμένουμε ότι η Ενημέρωση δεν είναι εμπόρευμα, ότι οι δημοσιογράφοι δεν είναι αναλώσιμοι. Όποιοι συμφωνούν, ας βρουν τους τρόπους, τις δικές τους μορφές κινητοποίησης, και ας συναντηθούμε όλοι σε μια κοινή προσπάθεια.

Δράση τώρα λοιπόν, για ουσιαστική και ποιοτική Ενημέρωση για όλους, για την αξιοπρέπεια των ανθρώπων της Ενημέρωσης. Δεν παραχωρούμε τίποτε, δεν εκχωρούμε τίποτε. Αναλαμβάνουμε τις ευθύνες μας και σε αυτόν τον δρόμο της ευθύνης θα σταθούμε ανυποχώρητοι.